

Ca-Nostra

* * * ANY SGON, NÚM. 96 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 31 DE JORIOL DE 1909 * * *

CAMPANYA JUSTA

No fa gaire setmanes que'l setmanari *El Social* de Barcelona, que publica la Acció Social Popular, vé fent propaganda en vers d'una idea hermosa y cristiana, tant que no volem dexar passar més temps sense dirne qualque cosa als nostres lectors.

Es tracte de fer penetrar s'idea a dins el poble de que el descans dominical no iserá una realitat práctica fins que els metexos treballadors no sien els primers en negarse a fer feina en el dia Sant del Senyor. Y un dels medis perque aquest descans dominical ho sia realment, es que la dona que treballa a dins fábriques o tallers dexi la feina; no el dissapte a la mala hora de la nit (quant no treballa el diumenge, com succeeix en les modistes y sastresses), el dexi el dissapte a mitx dia.

A alguns esperits temorecs semblará axó una enormitat, però, digaume lectors, quin descans dominical es aqueix, que té una pobre dona que treballa tota la setmana a dins una fábbrica de texits tenguent sa casa y sa familia descuidada, y per retorn el dissapte dexa la feina un poc més tart, y el diumenge ha de rentar la roba, fregar la casa, emblanquinar etz?

Axò senzillament no es cristiá per moltes voltes, que li donin y per bé que fassen. No entrarem a dins el fondo de tant important questió, perque l'indole d'aquest setmanari no ho permet, però consti que veim en gust la campanya iniciada pel *El Social* de Barcelona y, qu'estam disposats a apoyarla en les nostres poques forses.

Com no? Som cristians, y sabem que Cristo redimí la dona de l'esclavitud antigua, que al restaurarse totes les coses en Cristo, no ha de quedá enrera la de la dona; y molt més si aquesta es treballadora.

Goigs als gloriosos Patrons

San Abdòn y San Senen

Centinel les avansades del reinat del Salvador;
Guardau les costums honrades de nostr'antiga avior.

Nascuts en Persia pagana nodrireu ab llet del cel; vostra caritat cristiana

omplia'l cor del fael, infundint gracia y valor a les ànimes torbades.

Guardau les costums honrades de nostr'antiga avior.

Al carro de sa victoria Deci vos duya junyits; però, adressaven la gloria vostros lliberts esperits a Deu, per qui ab tant d'amor sufrieu les humillades.

Guardau les costums daurades de nostr'honrada avior.

Presentats devant l'imatge del idol Sol dels pagans li negau vostro homenatge dient que sou cristians, y a tanta virtut, honor fan les feres afamades.

Guardau nostres encontrades del infernal invasor.

Per por de fortes protestes vos degollen d'amagat y vostres hermoses testes cauen, qual llixi tronxat, s'envolen al Creador vostres ànimes lliurades.

Defensau les benhaurades costums de nostr'antigor.

Y un broll d'aquesta sanc pura nostra antiquesa empapá, la fe ab tal fértil frescura fruits de vida feu brostá.

De virtut y resplendor; Quines hermoses pleyades!

Guardau les costums amades de nostr'honrada avior.

Els Abrines y En Valperga, els Serras y Malferits, Cochs y Joans de la Verge d'ex arbre son tanys florits. Aquí la bona llevor fondeu arrels té posades.

Guardau les costums honrades de nostr'antiga avior.

Vos venera nostro poble vora el Sant Crist del suor y par qu'ab vostro gest noble li fassau guardia d'honor. Quin concepte enternidor per nostres mortals mirades!

Guardau les costums honrades

de nostr'amada antigor.

Centinel les benhaurades del Sant Cristo del suor.

Guardau nostres encontrades de dol, pecat y horror!

SION DE LA CREU.
Inca 28 Joriol de 1909.

MARTA LA BENEYTA

PRIMER MOT

Antany, cada hora-baixa, a l'hora tranquila en que puch tot solet somniar y cansonetjar a mon gust, veyá blanquetjar dins l'ombra la delicada figura d'una pobre beneyta qui per trenta anys visqué de caritat dins Agen, y que nosaltres allots atormentavem sense mirament quant sortia per omplir son paneret ja buyt.

Y tot me revengué. La gracia virginal amb qu'ella duya el pobre vestit de sarja, sa por quant passava un soldat, tot me feu pensar que la pobreta Marta abans havia tengut dret seny, y qu'era una mártir d'amor...

La meua musa s'en aná a inquirirne noves per tot arreu, a través de vinyes y de prats:

PRIMERA PAUSA

Les quintes.— Dos cors diferents.— Les cartes no menten.— El Soldat.— El Jurament.

Prop de la vorera qu'el Lot, sense fer remor besa frescament amb s'aigua clara, devall els óms esponerosos, s'amaga una caseta; y dins aquella casa, un bell mati d'Abril, a l'hora en que dins Tounens el jovent hardit esperava que la sort marcás els elegits a les quintes, una jove estava concirosa; llavors pregava a Deu; llavor no sabia ja que fer, ni com posarse. S'asseya, s'aixecava, se tornava asseure plena d'impaciencia; hauriau dit qu'un trispol de forn ardent li bofegava el peus.

Era garrida de veres. Tenia tot allò qui sol agradar, tenia tot lo qu'aquí baix no's sol veure plegat; cintura prima, cosset llarch, pell blanca, cabells negres y ulls blaus, blaus de cel; y ademés un aire tan fi, que senyoretjava en mitx de les pageses d'aquelles planes.

Ella sabia bé tot això, perque al costat del seu llit penjava un mirall ben lluent. Però ella a les hores sols no'l veyá; qualque altre cosa la preocupava. El seu cor combatia en aspra lluyta, perque sovint, escoltant atenta, tornava groga, morada, mudant de colors a la més petita remor.

Qualqu'entra; es n'Ayneta, sa veinada. A primera vista se veu ben clar qu'ella també du penes dins son cor; un moment després, s'endevina que dins aquell cor el dolor no hi posa rels.

Estás contenta, Ayneta, la primera li ha dit.—¿En son defora?... Oh! parla, ¿N'es sor-

tit?—No'n sé res encara. Ten coratge, dona! Vet-aquí mitx dia; al punt ho sabrem. Però tú tremoles com un jonch; me fa por ton visatge. Si en Jaume s'en anava te moriries, eh?—Ay! jo no hu sé....—Vas errada. ¿Morir? . . . qu'ets de criatura! Jo estim en Pep; si parteix me podré entristir, me caurá qualche llágrima, però, vaja! per molt que l'estimi, l'esperaré sense morir-me. No hi ha cap fadrí qui se muyra per una jove; y bé que fan, qu'es massa ver allò quí diu:

«Ningú més mal está qu'aquell qui s'en val»

Deixa anar la pena; alal perpue't distregues, treguem les cartes. Avny demati tot es sortit per mí; y per tu també sortirá. Hala, jas, per consolarte la carta venturosa parlará.

Y aquella jove roboa fa asseure la seua amiga; ses rialles tot d'una s'espassen. Desplega finament un mocacor lluent, com una seda, y les cartes llustretjen dins ses mans. El cor qui sofreix té necessitat de creure. Na Marta se deixa anar; ja no tremola, espera. Y al meteix temps tenen tanta por d'aquell terrible joch, que l'enamorada y la lleugera diuen aquesta cansó totes dues plegades:

«Cartes blanques y pulides, no us mostreu en maláides.

Cavall de copa, sota de bastó sortiu, sortiu xalestes per l'Amò.»

Y, les cartes així mesclades y remesclades, s'en fan tres caramulls, y tres cops baratades, cal escapsar tres pichs. . . Ja está. . . Bona senyal! la primera un Rey! D'una en una les posen en filera demunt la taula. Les dues boques estan sense paraula; els quatre ulls alegres o espantats segueixen el moviment dels dits. A la fi demunt els llabis de na Marta floreix un dols somris; el cavall de copa surt, la sota del bastó el segueix; si no surt cap espasa, en Jaume será salvat; el joch ho promet. Set espases ni ha defora, no'n roman més qu'una, no hi ha res que temer d'aquelles; la ventura li sonriu, la tristesa se retira. . . Mes, com un cap de mort firat dins una festa, el Rey d'espasa tomba y vé cridant: ¡dissort!

Cop en sech, p'el camí, el tambor renouer esclafeix sa rialla que s'mescla dias l'aire amb l'alegre sò del fobols y les cansons de festa. Be s'endevina qu'allò son els venturosos en llibertat qu'el gran monstre de la guerra deixava per pietat al seu país. Vet los-t'aquí; salten y ballen a dues fileres; cadasqu porta al capell la cifra salvadora, y al punt totes les mares, apinyades al seu voltant, ploren d'alegria o de dolor.

¡Quin moment per les dues joves que les cartes havien deixat gelades y adolorides! La remor s'es acostada, la primera, Na Marta, vol posar fi a son torment, surt a la finestra, mes tot d'una recula, pega un crit, y prop de n'Ayneta qui tremola d'espant, va tombar frega, esmortida.

Les cartes no havien mentit. Dins el tropell de venturosos qui a les viles en llibertat s'en tornaven, distingiren en Pep; en Jaume hi mancava. En Jaume no havia tret més que número tres.

Dues setmanes després, de l'Esglesia en florada, la lleugera Ayneta en sortia vestida de novia, y dins la casa en dol un pobre quinto, en Jaume, amb les llágrimes als ulls y el sach a l'esquena, deya amb un aire piados a sa estimada qu'estava allá tota penosa y tota banyada de plors:—Me fan partir, Marta, nos roben la ventura, però de la guerra, s'en pot tornar.

No tench res, ni pare, ni mare, no tench més que tu a-n a qui estimar. Si la mort perdona ma vida, ma vida te pertany. Espera! Al nostre altar, com un ramell d'amor jo la't yendré a portar.—MARIA ANTONIA SALVA.

(Seguirá).

D. CARLOS DE BORBÓN

Dia 18 d'aquest mes entregá l'ánima a Deu D. Carlos de Borbón y d'Austria. La seva mort ha sorprés a tothom a causa d'haverse desmentit les noves que venien respecte la seua grave malaltia.

D. Carlos es estat una figura de gran relleu en les questions polítiques y religioses d'Espanya durant mitx sigle. El seu nom representa per moltíssims d'escentents catòlics espanyols, un dels sentiments més dignes de respecte, entre quants puguen fer batagar el cor de tot bon cristiá y bon patriota.

El seu partit es estat sempre una amenssa vivent reprensiva a les avansades del liberalisme.

La adhesió de D. Carlos a la Iglesia Católica es estada en tots els temps pública y solemne y en la seva última hora l'ha segellada ab la recepció dels sants Sagraments apesar de l'agut atac qu'ha posat fi a n-els seus dies.

Descansi en pau el sirvent del Senyor.

¡A LLUCH FALTA GENT!

Dia 10 d'Agost, vinticinque aniversari de la Coronació Pontificia de Nostra Senyora de Lluch, se van a celebrar a n-el famós Santuari solemnitats extraordinariament suntuoses. Les obres importantíssimes que s'están verificant en Lluch y les entusiastes pelegrinacions que ja s'hi han realisades, totes se fan ab motiu d'aquesta diada y en preparació per aquesta diada. ¿Com no s'hi ha d'esperar una festassa may vista a Mallorca?

Encara que no s'es publicat, que sabiguem, el programa dels actes religiosos, en principi nos han assegurat que tendrán lloc els sigüents: El dissapte abans, será consagrada per sa Ilma. la iglesia de Lluch esplendidament restaurada. Totes les seccions de la Adoració Nocturna de Mallorca, en la nit del 9 a 10, hi farán la festa de les espigues. Dia 10, el senyor Bisbe celebrará de Pontifical y donará la bendició Papal concedida per Pio X. S'inaugurarán alguns misteris del Rosari en construcció a n-el camí del Puig de la Trobada. Y, segurament, se treurá Na Moreneta a la plassa a causa de que'l gran concurs no permetrá celebrar els cultos dins la iglesia.

S'entusiasme qu'ha despertat la proclama d'aquesta romeria general es gran y afalagadore pels devots de la Verge de Lluch. De poblets insignificants se preparen de trecents a quatre centes persones per pujar a Lluch aquest dia.

¿Veyés que ferán a n-els pobles grans?

¡A Lluch falta gent!

Fessem oració perquè Deu Nostro Senyor, don dies de pau y ventura a nostra desgraciada Espanya.

Atesa la grandiosa solemnitat y escepsional importancia que va prenguent la Pelegrinació a Nt.ª Sr.ª de Lluch que s'ha de fer dia deu d'Agost vinent, vinticinque aniversari de la coronació pontificia; y a fi de secundar els desitjos manifestats per lo Excm. Sr. Bisbe en la seva última circular sobre aquest punt: la Comissió nombrada a n-aquesta ciutat, de conformitat ab el Sr. Párroco de la mateixa, ha resolt prenderhi part, suprimint la que tenien projectada p'el dia 29 d'Agost.

Perque dita pelegrinació resulti (en quant a Inca se refereix) lo més ordenada, numerosa y exemplar posible, s'ha dispost qu'en los dies 6, 7 y 8 d'Agost pròxim se fassin en la parroquia un tríduo de preparació, ab sermó que predicará un distingit Orador Sagrat y que demá Diuenge, a les cinc de la tarde, se comensin en la meteixa parroquia els ensenys dels himnes que s'han de cantar en dita pelegrinació.

La indicada pelegrinació, per lo que a Inca se refereix, se farà coleant en carruatges fins el Coll de la Batalla; en qual punt s'ordenará la processó per esser rebuda per los Pares y Escolania de Lluch ab Creu alsada.

L'Agencia d'en Joseph Beltrán (a) Parret s'encarregará de proporcionar carruatge a tots los que no'n tinguin de seu o d'altri, adelantant per això, la cantidad d'una pesseta y deu cèntims, per anar y tornar; y per lo que podrán avisar lo més pronte possible, a qualsevol dels Sacerdots de la Comissió, los quals se cuidarán d'inscriure els seus noms y d'entregarlos ses papeletes per poder pujar a los carruatges.

Per evitar confusions o impertinencies dels carreters, s'adverteix que tots els carros deurán estar enumerats y ocupar el lloc que los correspongui segons el número que se los entregará per orde rigurós al dar el seu nom.

A mes dels carruatges per trasportar els peiegrins, n'hí haurá un o més destinats a dur els bultos o paners dels peiegrins que vulguin dursen per menjar; quals bultos quedarán guardats en les cel·les que per aquest objecte mos estarán reservades en l'hospederia de Lluch. Per cada bulto, s'entregarán dos números iguals, un per esser guardat p'el seu amo, y s'altra per quedar aferrat en el seu bulto o paner.

LA COMISIÓ
Guillerm Pujades.—Antoni Ferragut.—Joan Coli.—Bartomeu Gelabert.—Miquel Llinás.—Tomás Mora, Prvs. y Directores respectius de les Congregacions religioses establertes a Inca.

Escapulons

DIGNE D'APLAUSO.—El Cap superior de la policia de Madrid, Sr. Mendez Alanis ha dirigit una circular a los seus subordinats encaminada a afurar el malait llenguatge de la blasfemia en la vila coronada. ¡Ojalá se mandás lo meteix y se cumplís en totes les poblacions d'Espanya, fent us de les lleys que castiguen dit llenguatge!

UN ACORT DUIT A LA PRÁCTICA.—Desde el primer dia de Maig funciona a Ma-

drit l'Agencia telegràfica, telefònica y postal nacional y estrangera, pera servici esclusiu de les publicacions catòliques d'Espanya, quina fundació quedà acordada en la Primera Assambla de la Bona Prempsa, essent tal acort ratificat y confirmat en la segona, celebrada a Saragossa.

SOCIALISTES PRÀCTIS.—El diputat socialista Couperé-Morel va dir fa poc a les corts: En ma companya electoral en lloch de dedicarme a menjar carn de cura son estimat més parlar a n-els pagesos de questions econòmiques y socials.

El ciutadà Pataud ha fet la següent declaració:

«Mós acuen de revolucioaris y no hu negam; continuem la revolució y caiga qui caiga.

Ab el pretest d'anticlericalisme mos han donat a menjar carn de cura. Ja'ns tenim prou, lo que volem ara es menjar pa.

Aquestes declaracions demostren qu'els socialistes francesos ja's tan farts y desenganyats del seu anticlericalisme y que se converteix en gent pràctica.

RETTÉ NOVICI.—Nostros llegidors ja tendran noticia de la conversió d'En Adolfo Retté y del seu preciós llibre d'impressions del viatge a Lourdes, que fé l'any passat, aont permanesqué per espay de dos mesos en calitat de comille.

A n-aquelles planes s'endevinava l'inquietut del seu esperit per sa sort futura. Abandonat el Poeta convertit en les mans de la Providencia, pareix que Deu li ha ubert un camí y l'autor del estrany llibre *Del Diablo a Dios*, acaba d'entrar a un monastir de la provincia Namur (Bélgica) en calitat de novici.

Els escèptics que no creyen ab la seva conversió, avuy tenen una bona contestació a les befas que li feyen. Ningú s'entrega a Deu y abandona el món per verbes.

Del Món

Juny 1909

23=Naix la princesa Beatriu.—Revetla de S. Joan: Destrenen lo cim de les principals montanyes de la nostra terra, llurs fogateres, qui serveixen per demostrá una vegada més qu'el culte de les tradiccions y de sa Patria no's morí, sino que s'estén, y brota de tots els pits, a poc a poc, però segur, arralat, amb força y promet qu'amb el temps y l'ajuda de Deu tot s'arribará arreglat. ¡Aixís sia!

24=S. S. Pio X. resol fundá un Institut Biblic a Roma pels estudis superiors de la Sagrada Escritura.—Arriben a Ciutat varios bucs de guerra francesos.—Mor el Sr. Barrio y Mier, diputat y delegat de Don Carlos.—La premsa dedica preferent atenció a n'el veredict de la causa d'Hostafrachs.

25=Continúen ses peregrinacions als Santuaris de la Moreneta de Lluich.—Mossen Joan Pujol, Rector de Sta. Creu de Ciutat, celebra ses noces d'or.—Corren rumors de qu'en Muley-Haffit ha sigut enverenat.—Continuen celebrantse festetjos amb honor d'en Guimerá.—A madrid puja en un globo una Senyoreta.

26=A Binisalem se pega foc un munt de garbes.—Se deten a Ciutat un homo per fer circulá moneda falsa.

27=Comensa la Semana Deportiva.—Arriba la Schola Schoral de Terrassa.—A mitx dia dona un concert popular a la plassa de Cort.—Hi ha corregudas de ciclistes.—A Ervisa es assassinat un homo (e. p. d.).—Una comisió del Congrès Maria demana a n-el Governadó permis per poder fé dit Congrès.—A Santa Maria hi ha un topament de trens.—Espanya compra un areoplano. El diputat Sr. Gubern es agradit per cinc carlistes.

28=Homenatge al poeta D. Joan Alcover, amb motiu d'haver estat nòbrat Mestre en Gay Saber. Pronuncien elocuentes discursos Mossen Costa y Llobera, Mossen Riber D. Joan Rosselló, D. Joseph Tous y Moroto y altres.—Festa escolá a Bellvé.—2.º concert per la Schola Schoral a n-el teatre Principal.—Tracta de pitchon.—Ball.—Batetj de la princesa Beatriu.—Miti Socialista a la Protectora.

29=A n-el port de Ciutat hi ha regates a la vela y al rem.—La Schola Schoral dona un concert popular a n-el Principal.—Carreres de cavalls a s'hípòdromo de San Massiá.—Focs artificials a n-es moll.—A Barcelona esplota un petardo a dins un teatre.

30=El Bisbe beneix els automòvils a sa plassa de Sta Fe.—Concerts orals y musicals a n-el Born.—A Roma comensen grans festes am honor a S. Pere.—L'embajada del Marroc va a Madrid.—A Messina hi ha un gran incendi.—Esplota un altre petardo a Barcelona.

31=A Palma s'inaugura el nou *Matadero* amb l'assistencia de totes les autoritats.—Un temporal ha devastat grans extensions del Sur d'Argelia.

Noves d'Inca

—El Sr. Batle de Llubí invitantnos a la festa de Sant Feliu del dia 1 de Agost, ens ha enviat un progama del festetjos.

A causa de la seva llargaria no'l publicám enter; però no volem dexar d'insertar lo principal que per la seva significació educativa mereix esser imitat per altres pobles de més importancia.

De bon matí se repartirá a n-els pobres: pá, arròs, carn y ví.

S'hi farà un gran festival escolar a la plassa major a les 4 del capvespre. Comensará l'acte anant: autoritats, mestres y alumnes a adorar el Sant Patró. Se cantaràn himnes a la bandera nacional. Nostro amic y colobrador, el jove Abvocat, D. Joseph Font, farà un discurs sobre el tema «Virtut y ciencia». Se recitarán algunes composicions pels alumnes y se repartirán premis a n-els meteixos, y finalment, la Profesora D.ª Severa Madariaga de Ferrer farà un discurs de gracies.

Els premis de les corregudes també son originals. Pels atlots hi ha llibres, per les fadrines filoves, pels homos capells y esperdenyes, pels veys bons corturons de ví, pel bestia diners, eiz. Adémés hi haurá ball, focs artificials, globos y cucanyes, tot delitat per les músiques, assistinthi la banda de la misericordia de Palma.

—D.ª Pauia coll, neboda del Sr. Rector de Petra, Mossen Joan Coll, després de llarguissimamalaltia (dolor) sufrida ab edificant resignació cristiana, ha passat a la vida de la glo-

ria, que piadosament pensant se pot creure que ha alcansada.

Rèbia el bon amic sacerdot l'espresió del nostro afectuós condol per la mort de sa piadosa neboda.

—Havent adelantat la confecció d'aquests nombre de CA-NOSTRA a causa de la festa de nostros Patrons sant Abdón y San Senen caiguda enguany en divendres no mos es possible dar conte d'ella.

—Pel carrer de Sant Domingo y Mercat vey hi han posades banderes, anunciadores de la festa de carrer que la barriada celebrará per Sant Domingo de Guzman.

—Per falta de lloc hem hagut de retirar del present nombre dos articles que parlaven de la guerra.

Entre Vius

—Vaja, Miquel, enguany no me pareix Sant Abdón.

—Y perque?...

—¿Qui ha vist may no torear bous per la festa dels Patrons!

—Que s'ha de fer, Calet, el Governador no hu vol, mentres no tenguem plassa...

—Jas... Jas... A molts de pobles han fet tancats sense plassa.

—Eil los deu constar qualca multa.

—Y que té que veure una multa ni dues ab tal de divertir el poble.

—Jo trob, Calet, que l'Ajuntament ha fet bé al respectar les disposicions governatives, en alguna cosa hem de demostrar que som cap de partit y donar exemple d'obediencia y de cultura a n-els altres pobles.

—Val més un pan y toros que totes les cultures del món.

—¡Ay Calet! quant te treurás aquest toix que dus demunt!

—Y a tú, Miquel, en no parlarte de cultura, de moral, d'ideas grans, de restauració social, no hi ha res qui't doni gust.

—Per qu'això es lo millor... y a n-això s'haurien d'encaminar els afans de les classes directores. Si jo fos retgidor hauria proposat fer un festival escolar el dia de Sant Abdón, o un certámen literari-agricola, etz.; alguna cosa de cultura y educació.

—Y els diners?

—Mira, de lo que s'estalvia dels bousho podien invertir en divertiments qu'al meteix temps que fossen agradables fossen educatius.

—¡Quina llástima, Miquel, que no sies cosa, perque a tú si't dexaven fer, en la ciutat d'Inca veuríem coses noves y bones! Estic segur que sortiríem del rutinariisme de les ensaymades.

—Encara que t'en rigues, Calet, no'n fallen aspiracions, lo que'n falta a mi son diners y prestigi.

—Casi res...

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

	Péssetes:
Bessó. el quintá de 00'00 a	97'00
Blat novell. la còrtera de 00'00 a	18'00
Xeixa id. id. de 00'00 a	18'50
Ordi novell. id. de 00'00 a	10'00
Ordi foraster. id. a	00'00
Sivada. id. a	08'00
Ídem. forastera. id. a	00'00
Faves novelles. id. a	17'00
Ídem ordinaries. id. a	00'00
Ídem pel bestia. id. a	00'00
Blat de les Indies. id. a	15'00
Siurons. id. de 00'00 a	21'00
Fasols. id. a	00'00
Monjetes de confit. id. a	27'00

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Cultura Popular

COSES BONES PER TROBAR MARIT

A les atletes que'n tenen quinze anys ja voldrien tenir festetjador temeroses, abans d'hora, de no quedar per fies, los aniam a donar unes receptes que no duptam que si les posen en practica ha de venir un dia que mos ne daran les gracies.

Es remey més eficas per contreure matrimoni es:

Tenir més sentit comú y manco música.

Reparar les camies y les calses millor que fer *frivolité*.

Llegir la *Cuina Mallorquina*, que venen a sa Llibreria de Can Durán, y abandonar els periódics de moda.

Escudriñar els misteris de caseva, sabre fer els contes, y manco historietes de societats. Manco balcó y finestra y més costura.

No treure tants de vestits de venitat qu'es pantin sa bossa dels candidats al matrimoni.

Menos parlique y galantaria y més judici.

Provar a n-els joves qu'encontrarán una bona esposa y no un moble de lujo o d'estorbo.

Ser, finalment, modesta, virtuosa y, això ja basta.

VALOR DEL FERRO

Una barra de ferro que val 25 francs, transformada en picadís val 60 francs; en guina-vets de taula 880 francs; en guyes 1.776 francs; en fuyes de trempa plomes 15.928 francs; en brotxes y botons 22.425 francs; y en resortes de rellotge 125.000 francs.

LO QUE CREIX L'HOMÉ

Son curioses les observacions, qu'un sabi francès ha fet sobre l'época y proporcions en que fa la crexensa la criatura humana.

Desde el naxement fins a un any, la crexensa per terme mitg es de 19 centímetres y 8 milímetres.

Dels tres a n-els quatre anys, tres centímetres y set milímetres.

De quatre a set anys, la crexensa es de cinch centímetres y sis milímetres.

De set a vuyt anys, sis centímetres tres milímetres.

De vuyt a nou, de nou a deu, deu a onze y d'onze a dotze, es manté la crexensa a cinc centímetres cada any.

De tretze a catorze, arriba a cinch centímetres vuyt milímetres.

A n-els quinze anys, es de sis centímetres, de quinze a setze, cinc centímetres un milímetre; de setze a desset, es de quatre centímetres.

Després d'aquesta edat, la crexensa s'atura sortadament.

Dels desset als vint anys no passa de quatre milímetres.

Els períodes més actius de crexensa son,

doncs: desd'l naxement a tres anys, de set a vuyt anys y de catorze a quinze anys.

ESTADÍSTICA UNIVERSAL. — Aproximadament vivim en la terra mil quatre-cents millons de persones. *Asia*, conté vuit cents millons d'habitants; trenta per kilometre quadrat. *Africa*, conté docents deu millons. *Europa*, trecent cinc millons; 25 per kilometre quadrat. *Les Ameriques*, cent deu millons en son continent, *Les illes* de tot lo món, deu millons. D'aquests n'hi ha 500 millons que tenen casa y van vestits; 250 millons que viuen despuysats y sense vivenda y 700 millons que cubreixen mitx cos y duen pells.

Com se colegeix d'aquesta estadística, més de la mitat de les persones encara están sense civilisar. Quantes lliçons podriem treure y deduir!

La Bona Causa

Llibreria d'en **MIQUEL DURÁN**

BIBLIOTECA DEL DRET VIGENT.

Consta de trentatres volumens que representen altres tantes lleys fonamentals, ademés els reglaments y totes les disposicions qu'avuy están en vigor. Totes les matèries están comentades, concordades, anotades y van precedides d'un estudi preliminar.

A pesseta el tom en cartó y 1'50 en tela.

Obra recomenable

Vida de la venerable Mare Sor Clara Andreu, Religiosa Gerònima a n-el Monastir d'Inca, ab un apèndix històric de nostra Ciutat per Mossen Joseph Barbari.

A n-els toms en rústica novament enquadernats s'hi es afegit el follet *Nuevo sepulcro de Sor Clara Andreu*, ultimament publicat y escrit per Mossen Nadal Garau, Canonge Doctoral.

Enquadernat en tela se venen a nostra Llibreria y a n-el Convent de Gerònimes d'Inca a 4'50 pessetes.

Encàrrecs, prontitut

S'en fan seguit, seguit, per les principals llibrerias y centres editorials d'Espanya y l'Estranger, prova que's serveix bé y que poden confiar tots els encàrrecs que vulguen ab l'esperansa d'esser ben atesos.

Llibres de Premis

S'han rebut gran varietat de llibres de regalo propis per obsequiar a sos dexebles els mestres d'escola, ara per final de curs a preus sumament módics. Ala, a aprofitar l'ocasió s'ha dit.

Ja hi sabeu: carrer de Mallorca 1, Inca.

Recordatori

PELEGRINACIÓ MALLORQUINA
A LOURDES

Festes del cinquentenari de la derrera aparició de Maria Inmaculada.
(de 12 a 18 de Juliol de 1908)

PER MOSSEN S. G. I. S.
Aquesta obreta se ven al preu de 40 cèntims a nostra ADMINISTRACIÓ carrer de Mallorca, 1, Inca; y a Palma en les llibrerias religioses de can Guasp, carrer de Morey, y can Frau, de sa Costa d'en Brossa.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE
Ignacio Figuerola

BRONDÓ 7-9-11 ESQUINA BORNE
LENCERIA, LANERIA GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES, SATRERIA Y CAMIERIA.
LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MAS BARATA
PRECIO FIJO

RESTAURANT DE LLUCH

Menú que sera servit durant l'any jubilar.

PRIMERA CLASSE
2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pa y vi pess. 4'00

SEGONA CLASSE
1 Sopa, 2 plats, fruita, pa y vi pess. 2'50

TERCERA CLASSE
1 Sopa, 2 plats, fruita, pa y vi pess. 1'00

Cafè, llet, xicolati, licors, etc.

Ademés, servici a la carta

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció:

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 20 cèntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga al alcanç de totes les bosses, d'avuy avant, pero 50 cèntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartits entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrà a costar 10 cèntims mensuals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.